
[Redakcja "Ochrony Zabytków"].

Ochrona Zabytków 26/1 (100), 69

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Redakcja „Ochrony Zabytków” zwraca się tą drogą do wszystkich placówek naukowych, konserwatorskich i muzealnych o powiadamianie nas o organizowaniu konferencji, sympozjów, seminariów i zebrań poświęconych problematyce konserwatorskiej i ochrony zabytków. Ułatwi to redakcji zamieszczanie na bieżąco informacji o wydarzeniach konserwatorskich.

Redakcja

POLSKO-EGIPSKI ZESPÓŁ KONSERWACJI ZABYTEKÓW ISLAMU

W dniu 24 kwietnia 1972 r. zostało podpisane porozumienie o powołaniu Polsko-Egipskiego Zespołu Konserwacji Zabytków Islamu. Ze strony egipskiej sygnatariuszami są przedstawiciele Departamentu Starożytności, stronę polską reprezentują: Stacja Archeologii Śródziemnomorskiej Uniwersytetu Warszawskiego i Zarządu PP Pracowni Konserwacji Zabytków. Powołanie Zespołu jest wyrazem obustronnie zgłaszanych intencji i praktyczną realizacją jednego z punktów umowy o współpracy kulturalnej, zawartej między rządami Egiptu i Polski.

Dobre wyniki uzyskane w trakcie prac badawczych i konserwatorskich realizowanych przez misję PKZ w Deir el Bahari przekonały egipski Departament Starożytności o kwalifikacjach polskich konserwatorów. Z kolei pięcioletni okres pracy w Egipcie pozwolił naszym specjalistom poznać sztukę Islamu w stopniu uzasadniającym możliwość podjęcia prac badawczych, dokumentacyjnych i konserwatorskich. Zespół działa w ramach Stacji Archeologii Śródziemnomorskiej UW kierowanej przez prof. dr Kazimierza Michałowskiego. Kierownikiem jest mgr inż. arch. Andrzej Misiorowski, a w skład Zespołu wchodzi ponadto dwóch architektów, także delegowanych przez PKZ, oraz egipski personel pomocniczy (kreślarze). W zależności od bieżących potrzeb skład Zespołu będzie ulegał zmianom.

Pierwszym zadaniem jest przygotowanie inwentaryzacji, dokumentacji naukowo-historycznej, projektu konserwacji i odbudowy zabytkowego kompleksu „Amir Kebir-Kurkumas” w Kairze. Kompleks składa się z meczetu, mauzoleum, budynku klasztorowego i rezydencjonalnego zbudowanego u schyłku XV w. dla emira Kurkumasa Wielkiego. Jest to pomnik działalności jednego z najwybitniejszych książąt mameluckich; wśród egipskich zabytków architektury Islamu stanowi wyjątkowo cenny obiekt. Pobudowany niegdyś w dzielnicy rezydencji i ogrodów dziś znajduje się w centrum tak zwanego Cmentarza Kalifów, wielkiej nekropoli będącej jedną z pierwszoplanowych atrakcji turystycznych Kairu. Całość wzniesiona z wapienia pochodzącego z lokalnych kamieniołomów płaskowyżu Mokkatam, z którego korzystano również przy budowie piramid. Od połowy XVIII w. ustała opieka nad budynkami, które z czasem uległy dewastacji (dachy, stropy, klatki schodowe, częściowo ściany, korona murów). Po zatwierdzeniu projektu architektonicznego, co nastąpi w r. 1973, rozpoczną się prace budowlane realizowane przez przedsiębiorstwo egipskie pod autorskim nadzorem polskich architektów.

Rozpoczęcie pracy Zespołu, drugiej z kolei stałej misji zagranicznej PKZ otwiera interesujące, szerokie perspektywy dla obydwu stron. Obecność konserwatorów polskich pozwoli egipskiemu Departamentowi Starożytności podjąć działalność w zakresie ochrony zabytków Islamu, dziedziny nie będącej do tej pory przedmiotem większego zainteresowania. Nasi architekci podejmą w przyszłości inne prace dokumentacyjne i nadzory autorskie w zakresie wykonawstwa prac budowlano-konserwatorskich dotyczących zabytków Islamu. Można oczekiwać, że nowo powstała misja rozwinie się zgodnie z intencjami obu stron. Działalność ta stworzy polskim konser-